

Armastuse kirjad.

Broovid ja näitlised juhatused
kudas armastuse- ja kosja-kirju tuleb kirjutada.

Teine trükk.

Trükitud M. Tonisson'i kuluga.

Дозволено цензурою. — Дерптъ, 21-го Января 1892 г.
Печатано въ Типографіи Г. Матизена въ Ревель, 1892 г.
Никольская ул., д. № 23.

Seletuseks.

See raamatukene on selleks valmistatud, et ta armastajatele ning kofijatele oma proowikirjadega tahab juhatajaks olla, kuidas wiisi mitmesuguseid armastuse kirju ja nende wastuseid tuleb kirjutada. Ehk küll niisugused asjad suusõnaga palju paremad on ära õiendada, kui kirjaga, siiski tuleb kirjadega õiendamist mitmel pool wäga tihti tarwis. Mõnede juures sellepärast, et nad teine teisest liig kaugel elawad, teiste juures aga ka sellepärast, et nad tarwilisi sütelusi igakord sõnaga ei julge awaldada, nimelt „ei“ wastamise juures. Selles raamatus on mitmet sorti kirju näituseks kokku seatud, olgu nemad „ei“ ehk „ja“ awaldajad, tutwustajad ehk õnne soowijad, milledest armastajad omale kohalisk eeskujul wõiwad leida.

Tutwustamise kiri neiuale.

Auustatud neiu G. Kaasik!

Juba ammugi oli mul suur igatsus Teiega tutwaks saada, aga ma ei leidnud sündsat aega. Ka puudus mul selleks tarwiline osa julgust. Wiimasel ajal oleme aga teine teisega paar korda wastamisi juhtunud tulema, kus Teie minu tere-
tamist väga lahkestele olete wastu wõtnud. Ka olete Teie lahke ja rõemulise olekuga inimene, kelle filmist õrnus ja andeks andmine wälja paistab. Need nähtused ja aimamised on minu julgust, selles asjas, kaswatanud ja ma loodan kindlasti, et Teie sellepärast minuga ei pahanda. Ma oleksin väga õnnelik, kui Teie mulle wastust kirjutaksite ja lootust annaksite teine teisega tuttawaks saamiseks.

Minu mõtted ja püüdmised on puhtad ning diglased, sellepärast palun mina ka diglasti wastust. Selleks soowin Teile palju terwist ja head tahtmist!

Männitu talus,
21. Jõulu-kuu päewal
1880.

Teid auustates

Kaarel Kuusik.

Wastus eespool olewa kirja peale.

Auustatud R. Kuusik!

Teie kirja, mida 21-mesel Jõulu-kuu päewal olete kirjutanud, sain eile õhtu kätte. Teie õiglane soow on mind wäga rõõmustanud. Ma olen Teid igakord heameelega silmitsenud, kui Teid juhtusin nägema, aga ma ei wõinud sugugi loota, et Teie kord oma sõprust ja tutwust saaksite mulle pakkuma. Ka tean ma Teile ütelda, et minu wanemad Teiest ainult head räägitwad ja Teid kiidawad. Teie räägite omas kirjas weel andeks andmisest ja mitte pahaks panemisest, et mulle olete kirjutanud. Teie kirja üle pahandada ei ole mull mingit põhjust, waid ma pian Teid ainult tänama, et mind wäärt olete arwanud oma tutwaks kutsuda. Palju terwisid soowin Teile

Roosimäel,

26-mal Jõulu-kuu p.
1880.

Teid auustates

Elja Kaasik.

Sõbruse pakkumise kiri neiuale.

Auustatud neiu A. Maasikas!

Et mull wõimalik ei ole Teile oma mõtteid suusõnal awaldada, sellepärast pian katsuma seda kirjaga toime saata. Kui minu kiri ja mõtete awaldamine Teile kuidagi moodi piaks wastu meelt olema, siis palun seda mulle andeks anda ja minu üle mitte pahandada. Mull on suur igatsus Teid

lähemalt tundma õppida ja Teiega sõbraks saada, mida ma juba hulk aega omas südames olen kannud. Läheb minu soov Teie tahtmisega kokku, siis palun seda kirjaga mulle teadustada ja ka aega nimetada, millal meie teine teisega suusõnal võiksime rääkida. Mina olen nüüd oma soovi diglases meeles ja ettevõttes avaldanud, ja sooviksin väga, et ta Teie poolt lahket vastu võtmist leiaks, mis mind õnnelikuks võiks teha.

Riivi-arul,
14-mal Talve-kuu p.
1886.

Auupaiklikult

Juhan Männik.

Õdemustaw wastus.

Auustatud J. Männik!

Teie kiri rõdemustab mind väga. Heameelega ja kõige parema tahtmisega kirjutan Teile wastuse. Soovite Teie minuga tutwaks saada, siis ei ole see kuski mujal sündsam, kui minu wänemate majas. Ma rääkisin nendele Teie kirja sisust ja nad soovivad, et Teie tulewal pühapäewal meile külaliseks tulete. Meie ootame Teid. Soowin Teile seniks head terwist ja õnne!

Laane talus,
16-mal Talve-kuu p.
1886.

Auupaiklikult

Anna Maasilas.

Siütlew wastus.

Auustatud J. Kimmel!

Ma sain Teie auuwäärt kirja kätte ning lugesin Teie diglast ning tõsist soowi, aga ma pian lahjatsedes tunnistama, et ma seda mitte täita ei wõi. Ma olen ennast juba ühe teise sõbraks lubanud. Sellepärast palun mina wabandada, et ma niisugust wastust pian kirjutama.

Tagametsal,
6-mal Nääri-tuu p.
1887.

Auupakkikult

Liisa Siimu.

Armastuse awaldus neiuile.

Auus neiu M. Lill!

Niisagedaste, kui meie kokku oleme juhtunud, kas pidul ehk muus kohas, siis on minu mõte ja süda mulle ikka seda tunnistust annud, et Teie minule, kõikide teiste neiude seas, kõige armsam olete. Ja ma olen Teiest rohkem lugu pidanud, kui kellegist muust, mida Teie ehk wähest ise ka olete tähele pannud. Neg ajalt kaswas minu sügawas südames igatsus Teiega kokku saamiseks ikka suuremaks, kuni ma teda enam ei jõudnud finni hoida, waid pian nüüd selge sõnaga Teile tunnistama, et ma Teid armastan. Jah, ma armastan Teid kõige puhtama ja palawama armastusega. Tõeste õnnelik, ütlemata õnnelik oleksin mina, kui minu kirjate

Teie poolt lahket wastu wõtmist leiaks, kui Teie minu armastust ära ei põlgaks! Et ma mitte kaua enam igatsuses ei waewleks ega kahtlases mõttes ei kannataks, sellepärast palun rutulist wastust. Teatustage mulle, kas ma tõhin Teie armastuse peale loota, ehk pian jeda enese südamest wälja kiskuma. Ma jäen wastust ootama.

Kaerasmaal,
5-mal Jüri-tuu päewal
1887.

Nuusstates
Mart Tihane

Nõemustaw wastus.

Nuus peiu M. Tihane!

Ma wõtan Teie armastuse pakkumise suure rõdemuga wastu ja tunnen enese selles asjas niisama õnneliku olewat kui Teiegi. Ka mina olen Teid omas südames juba mõnda aega kannud ja Teiest suurt lugu pidanud. Ma ei oleks wõdinud arwatagi, et ma Teile nõnda tähele panemise wäärt olin, jest ma arwasin ennast, kui liht tüdrukut teiste paremate ja uhkemate tahta warjule jäewat. Sellepärast olen Teie armastuse pakkumise üle rõemus ja arwan jeda enesele ainult õnneks. Loodan, et minu kiri Teie paremat soowimist täidab. Ma lõpetan teda ja soowin Teile palju palawaid tertwisi!

Kont-arul,
7-mal Jüri-tuu päewal
1887.

Teie auupakkli
Mari Lill.

Tänufiri neiu!.

Armas Marikene!

Ma tänan Teid kõige suurema kiitusega selle kirjaliku awalduse eest, mida minu kirjale wastuseks saatsite. Ma olen nüüd just kui teisets inimeseks saanud, sest minu kahtlased mõtted on kadunud ja rõemulistele aset annud. Õnne-rikkad ja lustilised lapsepõlwe päewad on jälle tagasi tulnud. Kui Teie teaksite, kui rahuline mu süda sellest tunnist saadik on, kui ma Teie wastust lugemin. Olage seni õnnelikult, kuni ma Teile suusõnal kõiki oma soowisid saan awaldada. Küsiige oma wanematelt luba, et ma tulewal pühapäewal Teid wõiksin waatama tulla. Palju õnnelikka tertwisid soowin Teile

Kaerasmaal,
10-mal Jüri-kuu päewal
1887.

Teid südamest tänades

M. Tihane.

Giütlew wastus.

Muustatud härra N. Käpp!

Ma sain Teie kirja kätte ja lugemin ta läbi. Ehk ta küll kaunis pikk oli ja palawate armastuse awaldustega täidetud, siiski pian ma kahjatsetes tunnistama, et ma Teie lootusid mitte ei wõi täita. Meie ei wõi teine teist armastama hakata. Põhjused, mis seda keelawad, jäewad siin nimetamata. Ma jätan Teid Jumalaga ja

soowin, et Teie kustil mujal lahkemad wastu wõtmist leiaks. Et Teie minule olete armastuse kirja kirjutanud, sellest ei räägi ma teistele sõnakestki. Ja et Teiest minule saadetud kiri, jubtumise teel, mõne mu inimese filma ette ei puutuks, sellepärast saadan ta Teie kätte tagasi ja soowin, et Teie neid mõlemaid ära põletate.

Raasikmäel,
15-mal Künla-tuu p.
1884.

Auupaiklikult

Miina Luit.

Siri noorele lehele.

Auustatud emand L. Roosilill!

Raasikmäe pulmas oli muld õnn Teiega tuttavaks saada. Pärast lastwis see tutwus seega suuremaks, et ma paar korda Teie majas külalisenä wiibisin. Niisugustel kordadel õppisin Teid, Teie lahket südant ja mõistlikku olekut tundma. Teie paremat omadused ei ole mind üksnes Teie auustajaks meelitanud, waid nad on minu südames ka armastust Teie wastu õhkuma süitanud. Just sellesama asja pärast wõtsingi täna sulle kätte, et Teile oma südame lugu teada anda ja Teie poolt teadust paluda, mis Teie niisugusest asjast arwate ja kas wastu armastus Teie omas ka wõiks aset leida. Mõtlege asja heaste järele, kas Teie wõite mind armastada ja minu abikaasaks tulla ning andke siis oma otsus mi-

nule kirjakesega teada! Ma votan Teie lahket
vastust igatsusega.

Tõrwatul,
5-mal Nääri-tuu päewal
1887.

Auupaiklikult
Toomas Mänd.

Teie lubataw wastus.

Auustatud härra T. Mänd!

Oh! Teie auuwäärt awalduš minule küll üšna
teadmata tuli, süiski on ta mind wäga rõemus-
tanud. Sellest saadik, mill ma Teid tundma
õppisin, olen ma Teiest palju lugu pidanud ja
Teid auustanud. Nagu Teie omas kirjäs soo-
wite, nõnda olen mina ka teinud. Ma katsusin
ennast läbi ja mõtlesin asja käiki heaste järele
ning jõudsin kindlale otsusele, et ma Teid kül-
lalt wõin armastada ja Teile uštawaks abikaa-
saks olla. Olgu tänaseks sellest! Suusõnal
wõime rohkem rääkida. Ma tänan Teid ja soo-
win Teile palju terwisid!

Kase-niidul,
10-mal Nääri-tuu päewal
1887.

Auustates
Lüsa Koosilil.

Teie ciütlew wastus.

Auustatud härra N. Kolken!

Ma sain Teie kirja kätte ja lugesin sellest Teie
armastuse awalduši minu wastu. Oh! nad

küll sooja sõnalised olivad, süiski ei jõudnud nad minu südames armastust Teie wasta põlema süidata. Ma olen seda asja iga pidi heaste järele mõtelnud ja pian Teile kindlaste tunnistama, et ma Teid sugugi armastada ei wõi ega Teie abitaasaks tulla. Aga ma palun, ärge sellepärast minu üle mitte pahandage ega minu awalduse üle kohkuge, waid olge kui julge mees, kes ei ühegi wastumeelse asja üle meelt ära ei heida, waid kes hoolega tööd teeb, kuni tema plaanid täide lähewad. See ei tee midagit wiga, kui mõned katsed kohe täide ei lähe, sest ega inimene Jumal ei ole, kes kohe asjad ette ära teab ja läbi näeb. Ma tänan Teid Teie auuwäärt kirja eest ja soowin Teile mõnes teises kohas paremat õnne!

Auustatult,
3-mal Kiinla-kun päewal
1887.

Auupaflikult

R. R.

Niri neiu isale.

Auustatud härra J. Raudsepp!

Sest saadi kui Teie perekonnaga tuttawaks sain on Teie tütar Anna minu meelest nõnda armsaks ja kalliks läinud, et täitsa tarwilise näen olewat, teda omale abitaasaks nõuda. Ehk ma küll rikas ei ole, süiski wõin Teile julgeste awaldada, et ma omast ametist niisugust sissetulekut saan, et ma oma perekonda mureta ja puu-

dusetat wõdin toita. Saakfin ma omale tubli perenaise majasse, nagu ma seda Teie tütrest loodan, siis tõuseks minu majapidamine weel palju parema järje peale.

Teie tütar Anna andis minule oma „ja“ sõna selle tingimisega, et ma selleks ka Teie käest piakfin luba küsima. Kui Teil nüüd minu ettewõtte wastu midagit ütlemist ei ole, siis palun Teid nõnda lahke olla ja minule õige pea otsust anda ning meid õnnelikule ühendusele lubada. Ma ootan Teie wastust suure igatsusega.

Tallinnas, Koosimäe
uulitsas nr. 5.

6. Jaanuari-kuu päewal 1886.

Auupaiklikult

Jaak Saakson.

Subataw wastus.

Auuwäärt härra J. Saakson!

Teie ettewõtte ja soowimise wastu ei ole mul midagit ütlemist. Palju enam rõdemustan ma, et ma omale niisuguse tubli ja auusa wäimehe saan, nagu Teie olete; niisamasugust otsust, Teie ja Teie soowimiste kohta, atwaldab ka minu abikaasa. Meie mõlemad soowime Teie ühendusele õnne ja kõige paremat täide minemist. Meie oleme ka Annaga seda asja igapidi läbi rääkinud; tema on oma lubamist tõdelikust südamest annud ja teda näikse selle üle täitsa rahul ning rõdemus olewat. Meie kõik soowime Teid eneste

kestes näha ja palume, et pea meile külalisets
tulete, kus meie siis suusõnal kõigist asjust pi-
kemalt räägime. Palju terwisid ja suurt tänu
soovib Teile

Tallinnas, Suhe uulitsas
nr. 70.

8. Jaaniku p. 1886.

wäga auupakkliult

J. Raudsepp.

Giitlew wastus.

Auustatud härra J. Mõrd!

Teie kirjast, mida 5-mal selle kuu päewal
olete kirjutanud, näen mina, et Teil kindel taht-
mine on minu tüdart omale abikaasaks wõtta.
Teie ütlete ka, et minu tütar Anna Teile juba
ennast on lubanud. Minu meelest oli niisugune
teatus juba wäga imestamise wäärt, sellepärast
küsisin seda asja oma tütre käest järele. Tema
seletas minule, et ta Teile ainult nõuu olla an-
nud meie käest luba küsida ja nimelt sellepärast,
et tema Teile peale tungimistest ei olewat muidu
lahti saanud. Meie oleme seda asja nüüd iga-
pidi läbi rääkinud ja ma pian Teile teadustama,
et Teile soovimine, minu tütre kohta, mitte täide
ei lähe. Katsuge oma õnne mõne teise juures,
kus Teile ehk rõõmsamalt wastu tulla! Nõnda
olen mina Teile nüüd eneste arwamisi atwalda-
nud ja loodan, et Teile nendest aru saate. Jäege
Jumalaga!

16-mal Heina-kuu päewal
1880.

Auustates

J. Toomasson.

Veše mehe kiri neiuile.

Auustatud neiu R. Bihlatas!

Juba 8 kuud on mööda läinud, kus surm minu armsa ja kalli abikaasa minu käest ära raskus ja sell wiisil ka kaks wäetimat last ilma emata jättis. Minu kohus on nende jälle teist ema muretseda, kes nende eest hoolt kannab ja minule enesele armsaks seltsiliseks oleks, kes minuga rõemu ning kurbtust jagaks. Teid auustatud neiu arwan ma selleks kohase ja soowitava olewat, kes seda tahju wõiks kautada, mis surm minule tegi. Olge julge, mina püian Teid igapidi auustada ja armsaks pidada! Minu elujärg on, waranduse poolest, ka niisugune, et Teil elutarwituste puudustega waewlemist ega takistust ei tule. Mõtlege asja heaste järele ja tehke mind õnnelikuks! Ma jäen Teie wastust ootama.

Auupaiklikult

Juhan Dja.

Kiwi-oyal
5-mal Nihle-kuu päewal
1885.

Subataw wastus.

Wäga auuwäärt härra J. Dja!

Oh! ma Teie kirja küll digel ajal kätte sain, siiski wiibis minu wastus pisut pikemale kui wähest Teie soow oli. See wiiwitamine tuli sellest, et ma seda asja sügawalt ja hoolega tahtsin jä-

rele mõtelda ja siis Teie tähtsa soovivi kohta kindlat otsust anda. Teid tundsin mina juba ennemalt, kui diget ja auusat meest, aga see küsimine, kas ma sünnin ka Teie weikeste laste kaswatajaks ja kas ma jõuan wõera ema kohut nii noorelt enese peale wõtta, nõudis pikemat järele mõtlemist.

Nüüd olen ma tõsisele otsusele jõudnud, et ma Teie kutsumist täieliku usaldusega kuulda wõtan. Ma tean, et Teie oma endist abikaasat hellaste armastafite ja loodan, et seda ka minuga jün- nib, kui ma oma kohust truuwiste täidan. Nõnda on minu otsus Teie auuwäärt kirjalise küsimise kohta, ja ma soowin, et meie nendest asjadest wõiksime suusõnal pikemalt rääkida. Ka minu wanemad saadawad Teile palju terwiseid ja palu- wad, et Teie tulewal pühäl meile külaliseks tulete.

Sawi-arult
10-mal Miskle-tun p.
1885.

Teid auustates
Kadri Pihtlaka.

Siütlew wastus.

Auustatud härra P. Rask!

Teie auuwäärt kirja kohta, mida Teie minule paari päewa eest saatsite, pian ma kahjatsedes seda tunnistust andma, mis Teie sooviga mitte kokku ei jünni. Siitels arwan ennast mehele mi- nemiseks liig noore olewat ja teiseks tunnen en- nast selleks wäga nõrgaks, kes wõeraema kohu-

seid oma peale piab wõtma. Ma footwin, et Teie selleks mõnda muud walitade ja mitte enam minu peale ei looda. Arge pahandage ka minu üle mitte, et oma südame mõtteid nii lihtsalt ja wabalt Teile olen awaldanud.

Liisal,
5-mal Nõbbe-kuu p.
1885.

Muustates
Tiiu Truu.

Roomimise kiri pruudile.

Armas Liisake!

Sa oled minule oma „Ja“ sõna annud ja minu abikaasaks lubanud tulla ning mina arwastin ennast juba õnnelikkude sekka. Ma ei wõinud uneski arwata, et Sina ka niisuguseid edewaid tegusid oskad walmistada, nagu ma Sinust eila õhtu juhtusin nägema. Ma ei tahta seda asja siin nõnda pikalt ega laialt arutama hakata, waid ütlen otsekohese sõnaga: Sinu eila õhtune tegu ei kõlba kuhugi! Teiseks pian ka seda laitma, et Sa tühiste ja inetumate riiete moodudega oma teenitub kopikaid asjata ära raiskad. Mõttele ometi pisutgi järele, kui teenijad inimesed, nagu meie mõlemad oleme, oma riiete külge joppisid ja kottisid hakkame seadma, mis meitest siis wiimaks saab! Niisugust raiskamist ja edewuses elamist jõuawad ainult jõuakamad ja rikkad inimesed toime saata, kellel wabest muud ametit ei ole, kui ühest tantsupidust teise rännata ja igal

pidul ennast niisuguste riietega katta ning ehitada. Teenijad, kes selle sarnast edevust tahavad mängida, päritvad wiimaks kerjamise ameti ja sandi kapi. Sellepärast, armas Liisake, tahad Sa kui mõistlik ja auus inimene olla, siis jätta niisugused tantsumupidud käimata ja moonutatud riided ostmata. Seda palub ja soowib kõigest südamest

Tallinnas,
10-mal Jüri-kuu päewal
1887.

Sinu peigmees
Kaarel Käpp.

Wastus noomimise kirja peale.

Armas Kaarel!

Oh! Sinu noomimise kiri minule küll wäga walus oli lugeda, siiski pian ma Sind selle eest tänama ja tunnistama, et Sinu ütelsed üsna diged on. Nagu tead, olen ma alles kaunis noor inimene, kes sellesarnaste asjade üle midagi ei ole mõtelnud. Kui teised oma riiete külge moonutusi seadsiwad, siis seadsin mina ka; kui teised sõrmuseid sõrme ja kõrwardngaid kõr-walehest läbi toppisiwad, siis mina ka; ja weel palju muid niisuguseid asju. Ükski ei keelnud ega ei hurjutanud mind, waid kõik teised teeni-jad ütlesiwad: see on uus mood. — Sest-saadik aga, kui ma Sinu kirja lugessin ja seda asja sügawalt järele mõtlesin, on sopilised ja moonutatud riided minu meelest koguni hal-

waks läinud; ka kõrwa-rõngad wõtsin ma kõr-
wast ja sõrmused sõrwest ära. Edaspidi tahan
ma ainult liht riideid kanda ja teenitub kopikaid
hoolega kofku hoida. Lõpetks tänan Sind weel
kord Sinu mõnusa noomimise kirja eest ja tõutan,
et ma edespidi mõistlikumalt tahan elada. Palju
terwiseid soowib Sulle

Tallinnas,
12. Jüri-kuu päewal
1887.

Sinu
Liisa Lillaf.

Noomimise kiri peigmehele.

Armas J. Martinson!

Kui ma ennast Sinule pruudiks lubasin, siis
tõutasin mitmel korral, et Sa wiina- ning Baieri
joomisest ennast eemale tahad hoida, aga kus on
nüüd Sinu lubamised ja tõutamised. Juba paar
korda olen ma Sind ise oma filmaga näinud,
kui Sa wiina- ja õlle-kihwtist nii hulluks olid
läinud, et juba jalgade peal wäärusid ja inetu-
maid sõnu rääkisid. Need nähtused torkasid mi-
nule just kui nuad südamesse ja ma hakkasin juba
kahjatsema, et ma niisugusele mehele ehk weel
õigem, mehe nime kandjale oma „Ja“ sõna
olin annud. Mida rohkem mina selle üle jä-
rele mõtlesin, seda suuremaks kaswis minu põlg-
dus joodikute wastu. Seesama asi sundis mind
täna fulge kätte wõtma ja Sulle Sinu lubamist
meelde tuletama. Nüüd tead selgeste, et ma

joodikuid ei falli ja wõid ka juba aimata, mis-
sugust otsust ma siis awaldan, kui Sa paha
joomise haigust maha ei jäta. Palun andeks,
et ma niisugusel karmil toonil Sulle olen kirju-
tanud. Asja seisukord oli nii hirmus, et ma selle
üle oma arwamisi ei wõinud awaldamata jätta.
Kurja waenlase wastu wõitlemiseks soowin Sulle
head tahtmist ning jõudu!

Lohu mõisas,
6. Paastu-kuu päeval
1886.

Sinu
Anna Tomberg.

Wastus eespoolse kirja peale.

Armas pruudikene!

Sinu kiri oli mulle wäga walus lugeda. Sinu
ütelused kõlasiwad minu kõrwa just kui wägewa
kohtumõistja sõnad ja mina wärisesin neid kuul-
des. Minul ei ole enese wabandamiseks ainust
sõnakestki ütelda, sest ma olen täieste süüdlane ja
kahjatsen oma paha tegu kõigest südamest. Paha
meel, enese joomise haiguse üle, tõusis juba nõnda
suureks, et ma järele hakkasin uurima, kudas ja
kelle kihutusel ma seda kahjulikku ametit hakkasin
õppima. Minul ei maitsenud enam jõök ega
tarwituse jook, nõnda wägewaste mõjus Sinu
kiri minu kohta. Tänahest päewast saadid tahan
ma uue jõuga peale hakata, kahjulikku wiina
ja õlut põlgama ja nendest ennast eemale hoidma.
Sull oli õigus nõnda kirjutada ja ma tänan

Sind jelle eest. Ma loodan, et Sa edespidi
minust niisugust inetumat pilti enam ei näe.
Seda lubab Sind armastaja

Siimalul,

15. Paastu-tuu päeval
1886.

Jaan Martinson.

Uue aasta õnnesoov pruudile.

Armas ja kallis Miinake!

Mitte paljalt väljaspidise kombe pärast, nagu
nüüdsed inimesed suuremalt osalt ikka teevad,
vaid täieste oma südame parema tahtmise järele
võtan ma täna sulle kätte ja soovin sulle uueks
aastaks kõige paremat õnne. Ka mina olen
väga rõõmus ja teretan seda aastat iseäralise
rõõmuga. Veel ialgi pole ma aasta algupäeva
peale nõnda tähtsalt mõtelnud kui nüüd. Ja
miskipärast ei piaks ta ka tähtjas olema, sest
juba 4-ja nädala pärast jõuab see päev kätte,
mill meie ühendatud elus elama hakkame.

Rui ma sulle päeva peale mõtlen, siis käib
üks iseäraline taevalik tundmine mu südamest
läbi ja paluvad õhkamised tõusevad ülesse poole,
mis minu armsale pruudile õnne ja õnnistust
paluvad. Kõige kõrgem aitku, et meie kuu
aega teine teisega õnnelikult elus võiksime elada!

— Ela nüüd heaste, kallis ja armas Miinake,
ja võta uut aastat rõõmsa meelega vastu! Ka
oma vanematele soovi minu nimel head

õnne ja ütle, et ma neid südamest terwitan.
Seda soowib

Koidu talus,
28. Jõulu-kuu päewal
1887.

armastusega Sinu

Hans Raafil.

Kosjaliri neiule.

Muutväärt neiu M. Lind!

Sestsaadik on juba pool aastat mööda läinud, kui meie teine teisega tuttawaks saime. Sest ajast kuni seiamani olen Teid hoolega tähele pannud ja olen näinud, et Teie hoolas töetegija ning igapidi mõistlik neiu olete, kelle jarnaseid nüüdsel ajal väga wähe leitakse. Et Teie ka mind tunnete, siis ei hakka ma siin pikka kirja kirjutama ega suuri seletusi tegema, waid awaldan oma õiglasli ja tõelikka mõtteid lühidelt. Ma palun Teile oma kätt ja südant ja palun otsust teha, kas Teie wõite mind wastu wõtta ja mind selle asja poolest õnnelikuks teha ehk ei.

Teie arwamise abiks wõin ma ka seda teatada, et minu teenistus meile küllalt igapäewast leiba annab ja et see edaspidi weel suuremaks kasvab. Nälja ning puuduse kartust meil ei saa olema. Sellega olen nüüd ma oma soowimist ning teadustust Teile awaldanud ja palun, et Teie oma arwamist mulle tahaks teada anda.

Õde-arnil,
26. Talwe-kuu p.
1885.

Seda palub väga auupakklikult
Madis Tamm.

Uubataw wastus.

Auustatud peiu M. Tamm!

Teie armastuse awaldus, mida oma auu-
wäärt kirjaga minule tunnistate, on mind wäga
rõdemustanud. Ka Teie olete mulle, sellest ajast
saadik, kui Teiega tuttawaks sain, wäga kallis
olnud ja ma ei ole kellegi mu peale niisuguse
rahuliku meelega mõttelnud, kui just Teie peale
Sellepärast ütlen ma otsekohe ja lihtsalt, et ma
Teie pakkumise rõdemuga wastu wõtan ja Teid
kõige palawama armastusega tahan armastada.
Peale selle tahan püüda, et ma Teile igapidi
truu, hoolas ja wirt naine wõin olla, milleta
abielu muidu koguni wilets oleks.

Kui Teie lähemal ajal meile tulete, küll ma
siis suusõnaga Teile awaldan, kui rõõmsaks ja
õnneliseks Teie kiri mind on teinud. Seniks
soowin Teile palju palawaid terwisiid.

Rangul.

28-mal Talwe-kuu p.

1885.

Suure tänuga

Marie Lind.

Siitlew wastus.

Auustatud peiu J. Pool!

Mina sain Teie armastuse awaldaja kirja
kätte ja lugesin ta läbi. Teie soowite, et ma
Teile lihtsalt ja otsekohe oma arwamise wõin

awaldada. Ma tahan siis seda ka teha ja Teid mitte kaua ootama jätta. Ma tänan Teie armastuse awalduse eest minu wastu, aga ma pian kahjatsedes tunnistama, et ma Teile mitte abi-kaasaks ei wõi tulla. Mikspärast see nõnda piab minema, seda soowin see lord oma teada jätta.

Nawitscares,
4-mal Nõulu-tuu p.
1885.

Muustates

Liisa Sunapuu.

Vahkumise kiri peigmehele.

Härra J. Tammele, Tapikus.

Juba paar korda olen ma Teile meele tuletanud, et ma joomist ja lõiki niisuguseid paha tegusid wihkan, mis kellegi auusa inimesele rõemu ei tee, aga sellest ei ole midagit kasu olnud. Teie ei ole põrmugi oma lubamisi täitnud, mida minu wastu tõutasite. Mull oleks õigus, Teid petiseks ja walfiks inimeseks nimetada, aga seda jätan ma tegemata ja kannatan walfelt selle hoobi ära, mis Teie meelitused ja tõutused minu südamesse lõiwad. Inimest, kes niisugusel auutumal kombel elab ja inetumaid tegusid teeb, ei wõi keegi auus ja mõistlik inimene armastada. Nõnda ei wõi ka mina Teid enam armastada, waid pian Teiest lahkuma. Mull on juur häbi selle üle, et ma nii kergelt Teie

tõutusi ja meelitusi uskusin. Seega jätan Teid
Sumalaga.

Männil,
26-mal Tallwe-kuu päeval
1887.

Leena Lill.

Lahtumise kiri pruudile.

Meiule J. Lillak.

Tembutusi ja Teie mitmesuguseid halwu tegu-
sid nähes, mis naesterahwa auu külge puutub
ja mis minu südant raskete haawas, tuletasin
ma Teile mitmel korral meelde, et see kuhugile
ei kõlba. Aga kõigest sellest tähele panemata ja
oma auust hoolimata, olete Teie minu kõige pa-
rematest soovimistest mööda läinud ja auutumat
elu edasi elanud. Kui väga ma Teid armas-
tasin ja kalliks pidasin, siiski on nüüd täitsa
wõimatuks saanud, edespidi Teid omaks pruudiks
nimetada. Meie piame teine teisest lahtuma.
Minu kahjatus on suur, aga jenna ei wõi
midagit parata.

20-mal Nihkli-kuu päeval
1885.

Jakob Mäeots.

Noore mehe kiri oma noorikule.

Südamest armas abikaasa!

Juba mitu nädalat on sellest saadik mööda
läinud, kui ma ameti talituste pärast kodust pidin

ära tulema ja Sind üksi jätma. Mull on suur mure Sinu pärast, aga ma ei wõi sinna midagi parata, et ma nii kaugel olen. Kolm nädalat läheb ära, enne kui oma talitustega joonde saan. Seda aega katsun weel ära kannatada. Siis tulen koju, wõtan Sind armsaste kaenlasse ja Sa leiad mind jälle just kui teist korda. Kui Sa minu kirja kätte saad, siis kirjuta kohe wastust ja teadusta mulle, kas minu ära olemise ajal ka midagi tähtjat on sündinud. Palju terwiseid soowib Sulle

Wõru linnas,
14-mal Talwe-kuu p.
1887.

Sinu kõige kallim

Kustaw Lang.

Moorigu kiri oma mehele.

Armas ja kallid abikaas!

Sinu kirja sain ma eila õhtu kätte ja tundsin fellest suurt rõemu ning head meelt. Ehk minul nüüd aeg küll igawam on, kui Sinu kodus olemise ajal, siiski ära ole minu pärast mures. Inimene piab ju õppima ka ometi kannatama, sest kõik päewad ei wõi mitte rõemupäewad olla. Mull ei ole seltsilistest ka mitte just wäga suurt puudust. Tööpäewadel on hoolas töötegemine minule igawuse ära saatjaks ja pühapäewadel luen laenu-kogust toodud raamatuid. Mind kututi paar korda ka naabrite juurde pidule, aga

ſeda kütſet ei wõtnud ma mitte kuulda, ſeſt niisugused luſtipidud, kuſ õõd läbi ülewal ollakſe, tanſitakſe ja õlut ning wiina juuakſe, on minu meeleft wäga kahjulikud. Nad wõiwad ennemalt õnnetuſt ſünnitada, kui õnne. Sinu äraolemise ajal ei ole koduſ midagit iſeäraliſt aſja ſündinud, kõiſ on alleſ wana wiifi. Weel kord ütlen ma, ära ole minu päraſt ſugugi mureſ ja ära waewa ennäſt ſähärduſte mõtetega aſjata. Mina taħan ennäſt niisugufeſ tubliſ inimeſeſ ħarjutada, keſ igale raſkufele julgeſte wõib waſtu aſtuda. Meie ſugused inimeſed ei wõi ju mitte pupekeſte ſarnaeſed olla, keſ iga waſtumeelſe ehk raſkema aſja juureſ ära nõrkewad ehk mineſtuſeſſe langetwad. ħalju terwiſeid ja ħead õnne Sinu toimetuſtele ſoowib kõige ſoojemäſt ſüdameſt Sind armäſtaja

Wigalaſ,
26. mal Talwe-kuu päewal
1887.

abikaaſa

Wiiu Lang.

Armastuse awaldajad salmikud.

Anna le.

1. Oh Anna, mu ingel, ma armastan Sind,
Ja sulle just kindlaste tutjub mu rind!
Oh Anna, mu ingel, nüid ütle mull Sa,
Kas armas Su meelest siin olen ka ma!

2. Kus ial ma olen, kus ial ma läen,
Oh Anna, mu ingel, Su nägu ma näen,
Ka unes, kui hingän ma woodi sees maas,
Oh Anna, mu ingel, Sa seisad mu ees.

3. Ja waatad mu peale, mull kurwaks läeb meel,
Et omaks ei ole Sa saanud mull weel;
Seepärast nüid kuule, kui palun ma Sind:
Oh Anna, mu ingel, oh armasta mind!

Maiete.

1. Oh teaksid Sa, kallim lind,
Et armastan Sind mina,
Siis tõuseks tõeste minu hind —
Ma peaseks rõemu linna!

2. Sest Maiete, oh marjute,
Mu palwed lahkest' kuule
Ja tõtta, õitsew õiete,
Mull selfiliseks tule! —

Marile.

1. Oh Marile, kui ilus
Ja armas oled Sa,
Su armastuse wilus
Wõin üksnes hingada!

2. Su finilille filmis
Dn lahtus alati,
Sa elukombes, wiisis
Kui waike tuwike.

3. Oh Marile, kui mõtlen,
Kui kena oled Sa,
Siis südamele ütlen,
Et Sa mu armute! —

Uhtele neiu.

1. Sa arwad, et see üksi
Wõib rahus elada,
Kell palju rikkust, wara
Dn aitas alati.

2. Et ma ei ole rikas,
Seepärast põlgad mind
Ja tõsist armu mitte
Ei tunne Sinu rind.

3. Oh tuule, uhke neiu,
Mis ütlen Sinule:
Kõik Sinu rikkus wara
Dn ilmas tühine!

4. Ma ennem poisimees olen,
Ei uhkust falli ma,
Ma armastan üht südant,
Kes truu ja õiglane.

Küsimine.

1. Miks võtsid Sa mind kurwasta,
Mu elaw, hella inglise?
Mis süüdi olen teinud ma,
Et põlgasid mind naeruga?

2. Su pettus, wale armastus,
Su heitlik meel, Su kawalus,
Reed tahawad mind armuta
Ju noorelt hauda lükata. —

Lõutus.

Ra lauluga ma hüian Sinul,
Et armas mulle oled Sa
Ja kuni ilmas elu minul
Ei ial Sind ma unusta. —

Rõige armjamale.

Rüll mitme saja hulga seast
Mu film sind warsti leiab
Ja ütlemata armuga
Su poole üksnes hoiab. —

Jumalaga jätmiseks.

Jäe Jumalaga Juuli siis,
Mu kõige parem paradiis,
Mu kaunim, kallim lusti-linn,
Kus kuldses mõttes mängisin!

Kus on mu kaasa?

Teate, sõbrad, kus mu kaasa,
Ütelge siis mulle ka!
Ohkades ju otsin kuu
Teda teiste hulgast ma!

Kas ma wõiu?

1. Oh armuke, Sa ilus,
Kui õitsew lille õis
Ka ma Sind päewa wilus
Ka omal noppi wõis?

2. Ma wiiks Sind, kui saan mahti
Mu toju kaswama,
Seal lööd siis ilu lahti
Sa kulla karwaga. —

Ma trööstin Sind.

Ma trööstin Sind, mu neiuke,
Koit paistma jaab Su palgele,
Sest taewa Taadil targad wäed,
Silm looda, ehk weel peidu näed!

Mis Marist jaab.

Marist jaab mull marjatooja
Marjatooja, karjas käija,
Metsast meesika wedaja
Arult härgade ajaja.
Mari tõi marjad muulta maalta,
Jõhwikad üle jõgede;
Kurg aga jäi siis kuulamaie,
Wana wares wahtimaie,
Arakas aru pidama.

Vaijale Viisule.

Viisule, lipsukene,
Silma nähes näpsukene,
Kõrvu kuudes kõpsukene,
Varjus wana tussukene.
Viisu kuulis pilli heale,
Siis ta wälja wälgatele,
Poisi kõrwa kõpsatele.
Viisu kuulis loodi heale,
Siis ta lattu langeneksi,
Kõlka põhtu põgeneksi. —

Raebtus.

Peiukene, miks küll minu nõrka jõudu,
Wähendada mõtsid oma walega?!
Ei ma leia elule nüüd enam nõudu,
Warakult mind hauda saadad minema!
Elu-rõem, miks oled ja nii weiksel hinnal,
Tunnud armastuse wäärtust, kalliusi!
Miks ei aima sina truu ja auusa rinnal
Armastusest löödud haawa walususi?!

Ragu lillele.

Sa oled nagu lillele,
Nii kaunis, kallite
Kui silman sind, siis südamas
Mull õggab õnnistus:
Ma tahaksin läed lauta
Su üle palwela,
Et taewas mõtaks kaitseba
Sind, kallid, armuga.

Armasta!

(Kui üksi metsas laulan ma.)

1. Oh armasta ja, kuni wõid,
Oh armasta ja, kuni saad;
Pia tuleb aeg, pia tuleb ta,
Kus nuttes hauda langed ja!

2. Sest armu sädet süita ja
Ja atwalda sel auuga,
Kes sinu wastu soojalt teeb
Ja armu-taimel aset teeb!

3. Ra püia õigust ihkada,
Kõik pattu, paha wihtada,
Et armastus käiks auu sees
Ja kurjus julaks tõe ees!

4. Oh armasta ja, kuni wõid
Oh armasta ja, kuni saad;
Pia tuleb aeg, pia tuleb ta,
Kus nuttes hauda langed ja!

